

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. P.**, bývajúceho v Č.B.Č., v dovolacom konaní zastúpeného HKP Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, za ktorú koná Mgr. Peter Kubovič, advokát a konateľ, proti žalovaným **1/ J. P.**, bývajúcemu v Č.B.Č., **2/ J. P.**, bývajúcemu v B., **3/ Z. P.**, bývajúcej v B., **4/ H. S.**, bývajúcemu v B., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a iné**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 6 C 44/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. októbra 2011 sp.zn. 13 Co 258/2011, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. októbra 2011 sp.zn. 13 Co 258/2011 a rozsudok Okresného súdu Brezno z 26. apríla 2011 č.k. 6 C 44/2008-197 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Brezno na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou podanou na okresný súd 20. februára 2008 doplnenou podaním z 25. septembra 2008 domáhal, aby súd určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 24. mája 2005, ktorou žalovaný 1/ a žalovaný 2/ previedli svoje spoluvlastnícke podiely každý vo výške ¼-tiny na žalovanú 3/ a žalovaného 4/ k nehnuteľnosti špecifikovanej ako: stavba súp. č. 1326, postavená na parcele č. 869/2 , druh stavby: 510, popis stavby: Rodinný dom, zapísaný na LV č. X., pre katastrálne územie Č. B., okres Brezno (ďalej len „nehuteľnosť“) za kúpnu cenu 2 000 Sk je v časti prevodu na žalovaného 4/ neplatná a zároveň, aby určil, že podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti sú žalovaný 1/ v podiele ¼-tiny a žalovaná 3/ v podiele ¼-tiny. Návrh odôvodil tým, že je podielovým spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v podiele ¼-tiny, že žalovaní 1/ a 2/ porušili jeho predkupné právo vyplývajúce z ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a že ako oprávnený spoluvlastník z predkupného práva sa dovolal písomným oznámením z 20. augusta 2007 v zmysle § 40a OZ voči všetkým žalovaným neplatnosti právneho úkonu.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. februára 2009 sp.zn. 13 Co 34/2009 (v poradí prvým) na odvolanie žalovaného 4/ rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým určil, že kúpna zmluva z 24. mája 2005 je voči žalovanému 4/ neplatná a v ktorom určil, že spoluvlastnícky podiel žalovaného 4/ zapísaný v liste vlastníctva číslo X. pre katastrálne územie Č. B. pod B 5 v ¼-tine patrí žalovanému 1/ a vo výroku o trovách konania, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výrok rozsudku okresného súdu, ktorým určil, že žalovaná 3/ je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v podiele ¼-tiny zostal nedotknutý. Krajský súd vyslovil v tomto rozhodnutí právny názor, podľa ktorého, ak už došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti a namieta sa len porušenie predkupného práva, oprávnený spoluvlastník sa môže od nadobúdateľa domáhať len prevodu vlastníctva za rovnakých podmienok formou žaloby „o uloženie vyhlásenia vôle nahradzujúce toto vyhlásenie“ (§ 161 ods. 3 O.s.p.) a že na určení neplatnosti zmluvy by bol daný naliehavý právny záujem len vtedy, ak by existovali aj iné dôvody neplatnosti takejto zmluvy. V nadväznosti na uvedené konštatoval, že dôsledkom iného právneho posúdenia veci môže byť aj zmena žalobnej žiadosti.

V ďalšom konaní okresný súd rozsudkom z 26. apríla 2011 č.k. 6 C 44/2008-197 rozhodol potom, ako uznesením z 20. októbra 2009 č.k. 6 C 44/2008-125 pripustil zmenu žaloby (popri pôvodnom petite) o petit, podľa ktorého sa nahradzuje prejav vôle žalovaného 4/ predat' žalobcovi svoj spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti v ¼-tine a ako uznesením z 24. marca 2011 č.k. 6 C 44/2008-187 znova rozhodol o zmene žalobného návrhu v znení ukladajúcom vyhlásenie vôle žalovaného 4/ predat' žalobcovi svoj spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti v ¼-tine, že sa nahradzuje prejav vôle žalovaného 4/ tak, že žalovaný 4/ predáva žalobcovi svoj spoluvlastnícky podiel vo výške ¼-tiny k predmetnej nehnuteľnosti za kúpnu cenu 33.19 Eur a za ďalších podmienok uvedených v Zmluve o prevode nehnuteľnosti, ktorá tvorí súčasť výroku tohto rozsudku. Konanie v časti o určení neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 24. mája 2005, ktorou predávajúci žalovaní 1/ a 2/ previedli svoje spoluvlastnícke podiely k predmetnej nehnuteľnosti na kupujúcich žalovaných 3/ a 4/, ako aj v časti voči žalovaným 1/ až 3/ zastavil a o trovách konania si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k zastaveniu časti konania v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca žiadal pri ostatnej zmene návrhu rozhodnúť len o časti žalobného petitu z čoho vyvodil, že návrh v časti o určení neplatnosti právneho úkonu vzal späť. Konanie o tomto návrhu preto

podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil a v zmysle § 94 ods. 3 O.s.p. zastavil konanie voči žalovaným 1/ až 3/ O.s.p.

Vo vzťahu k veci samej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané porušenie zákonného predkupného práva žalobcu vyplývajúce z ustanovenia § 140 OZ, keďže žalovaní 1/ a 2/ pred uzavretím kúpnej zmluvy nevykonali voči ostatným spoluvlastníkom ústne ani písomne ponuku na kúpu svojich spoluvlastníckych podielov. Žalobca vyslovil s prevodom spoluvlastníckych podielov žalovaných 1/ a 2/ nesúhlas, čo nepochybne vyplýva z jeho písomných úkonov, ktorými sa voči žalovaným dovoľal neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu porušenia jeho predkupného práva. V zmysle zákonnej úpravy žalobca mal možnosť buď sa domôcť neplatnosti kúpnej zmluvy alebo sa domáhať od nadobúdateľa, aby mu vec ponúkol na predaj. Keďže žalovaný 4/ s prevodom svojho spoluvlastníckeho podielu nesúhlasil, dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáha nahradenia prejavu vôle žalovaného 4/ ako nadobúdateľa z napadnutej kúpnej zmluvy. Návrhu žalobcu preto vyhovel a uložil žalovanému 4/ povinnosť previesť na žalobcu spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti v ¼-tine za rovnakých podmienok, ako tomu bolo v kúpnej zmluve z 24.5.2005. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 25. októbra 2011 sp.zn. 13 Co 258/2011 na odvolanie žalovaného 4/ rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej žalobe vyhovel, zmenil tak, že žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právo domáhať sa, aby mu nadobúdateľ ponúkol vec na predaj je majetkové právo (§ 100 ods. 2 OZ), ktoré sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe, začiatok ktorej plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). V danej veci trojročná premlčacia lehota začala plynúť od vecnoprávných účinkov vkladu kúpnej zmluvy, t.j. od 11. januára 2006 a uplynula 11. januára 2009. Žalobca uplatnil svoj nárok, aby mu žalovaný 4/ ponúkol na predaj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti v ¼-tine, až podaním adresovaným okresnému súdu dňa 20. októbra 2009, teda po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Keďže žalovaný 4/ sa premlčania dovoľal, musel na jeho námietku prihliadnuť a nemohol premlčané právo žalobcovi priznať (§ 100 ods. 1 veta tretia OZ). Rozsudok okresného súdu preto vo vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho soudu a tiež soudu prvního stupně zrušit' a vec vrátit' okresnému soudu na další konanie. Uviedol, že postupom súdov nižších stupňov došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolanie odôvodnil tiež tým, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne právne posúdenia veci a že jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobca porušenie jeho práva na spravodlivý proces videl v tom, že krajský súd v zrušujúcom uznesení zaujal právny názor (na jeho nesprávnosť žalobca v celom konaní poukazoval) bez toho, aby sa v dôvodoch rozhodnutia vyporiadal s otázkou, či je vôbec možné nahradiť prejav vôle nadobúdateľa k odpredaju veci pri právnom úkone, ktorý je neplatný z dôvodu dovolania sa jeho relatívnej neplatnosti, bez toho, aby sa vyporiadal s námietkou odkazujúcou na iné konanie vedené pod sp.zn. 17 Co 338/2008 tohto istého soudu, v ktorom v obdobnej veci krajský súd zaujal iný právny názor a bez toho, aby sa vyjadril k žalobcom uvádzanej konštantnej judikatúre. Vytýkal odvolaciemu soudu, že rovnako postupoval aj v dovolaní napadnutom rozsudku, hoci v písomnom vyjadrení k možnému inému právnomu posúdeniu veci z 13. októbra 2011 opätovne žiadal, aby sa odvolací súd s týmito otázkami vyporiadal. Za nesprávny považoval záver okresného soudu, podľa ktorého návrh v časti o určenie neplatnosti právneho úkonu vzal späť. V tejto súvislosti poukázal na svoje podanie z 18. marca 2011 urobené na priamy dotaz okresného soudu, v ktorom okrem iného výslovne uviedol, že žalobu v tejto časti neberie späť (urobil tak práve z dôvodu jeho nesúhlasu s právnym názorom krajského soudu vysloveným v jeho zrušujúcom uznesení). Týmto nesprávnym postupom mu súdy nižšieho stupňa (odvolací súd v tomto smere žiadnu nápravu neurobil) odňali možnosť pred súdom konať. K tzv. inej vade, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci uviedol, že krajský súd v zrušujúcom uznesení vyjadril mylný názor, že si má uplatniť právo na odpredaj spoluvlastníckeho podielu od nadobúdateľa. Týmto nesprávnym názorom aj jeho ako účastníka konania zaviazal k úkonom, ktoré boli od doručenia uvedeného zrušujúceho uznesenia „neplatné“. Výsledkom tohto nesprávneho postupu krajského soudu bolo vydanie nesprávneho rozhodnutia, ktoré zasiahlo do jeho práv a právom chránených záujmov. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci namietal, že odvolací súd nesprávne posúdil otázku právneho nároku spoluvlastníka pri porušení jeho predkupného práva. Vytýkal odvolaciemu soudu, že opomenul pre vec podstatnú skutočnosť zrejmu z obsahu spisu, a to, že písomným podaním z 20. augusta 2007 sa dovolal relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckych podielov a že účinky neplatnosti nastali dorúčením týchto oznámení žalovaným, ktorí doručenie tohto prejavu vôle

nerozporovali. Ako oprávnený spoluvlastník z predkupného práva si teda zvolil možnosť domáhať sa určenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu k predmetnej nehnuteľnosti a preto sa už nemohol domáhať, aby mu žalovaný 4/ spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti v ¼-tine ponúkol na kúpu. Ak odvolací súd dospel k inému právnomu názoru, ide podľa dovolateľa o právny názor nesprávny.

Žalovaní sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu vyplývajúcom z § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Ich interpretáciou a používaním nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.). Súd je povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu (denegatio iustiae). Občianske súdne konanie sa musí v každom jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie (§ 3 O.s.p.).

Okresný súd a ani krajský súd sa v danej veci vyššie uvedenými všeobecnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku dôsledne neriadili.

V posudzovanej veci treba prisvedčiť žalobcovi v tom, že záver krajského súdu vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení z 23. februára 2009 sp.zn. 13 Co 34/2009, týkajúci sa možnosti žalobcu domáhať sa v danej veci súdnej ochrany len formou žaloby o uloženie vyhlásenia vôle nahradzujúce toto vyhlásenie (§ 161 ods. 3 O.s.p.), ktorý v podstatnej miere ovplyvnil ďalší postup konajúcich súdov, je nesprávny.

Súdna prax spolu s právnou teóriou sa zhodujú v tom, že oprávnený spoluvlastník z predkupného práva má pri porušení povinnosti zo strany povinného spoluvlastníka možnosť domáhať sa buď vyslovenia relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode podielu zo spoluvlastníctva na tretiu osobu (§ 40a OZ v spojení s § 140 OZ), pričom nie je potrebná existencia iných dôvodov neplatnosti alebo sa môže voči nadobúdateľovi domáhať, aby mu predaný spoluvlastnícky podiel ponúkol za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil od povinnej osoby (§ 603 ods. 3 OZ), pričom ak tak nadobúdateľ dobrovoľne neurobí, môže sa domáhať na súde vydania rozhodnutia, ktorým sa pri kúpe nahradí prejav vôle nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 O.s.p.). Treťou možnosťou je, že si ponechá predkupné právo, ktoré však začne pôsobiť až voči nadobúdateľovi (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 123/2003, 4 Cdo 136/2009, 4 Cdo 334/2009, porovnaj napr. P. Vojčík a kolektív, Občiansky zákonník, stručný komentár, IURA EDITION, spol. s r.o., Bratislava 2008, str. 326, J. Svoboda a kolektív, Občiansky zákonník, Komentár a súvisiace predpisy, V. doplnené, rozšírené a aktualizované vydanie, EUROUNION, Bratislava 2004, str.221). Treba zdôrazniť, že súbežné uplatnenie práva podľa § 40a OZ a podľa § 603 ods. 3 OZ je z povahy týchto nárokov vylúčené. Ak sa teda oprávnený spoluvlastník účinne dovoľá relatívnej neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu (účinky nastávajú okamžikom, keď prejav vôle oprávneného spoluvlastníka dôjde prevodcovi a nadobúdateľovi prevedeného podielu), neprichádza do úvahy uplatnenie práva, aby mu nadobúdateľ predaný podiel ponúkol na kúpu (nadobúdateľ nemôže ponúknuť na kúpu niečo, čo nikdy platne nenadobudol). To znamená, že hmotné právo priamo podmieňuje aj formu procesnej ochrany (žaloby), ktorou oprávnený spoluvlastník musí v prípade sporu svoj nárok na súde uplatniť a zároveň aj to, že nemožno žalovať súčasne o určenie neplatnosti právneho úkonu a na povinnosť ukladajúcu vyhlásenie vôle.

V posudzovanej veci odvolací súd v svojom zrušujúcom uznesení dospel k nesprávnemu záveru, že žalobca sa môže v danom prípade domáhať od nadobúdateľa (žalovaného 4/) len prevodu vlastníctva za rovnakých podmienok, za ktorých ich kúpil, keď nesprávne za právne významné považoval skutočnosti, že už došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu na nadobúdateľa a že sa namieta iba porušenie predkupného práva. Odvolací súd opomenul to podstatné, že žalobca sa písomnými listami z 20. augusta 2007 účinne dovoľal relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy z 24. mája 2005 pre porušenie jeho predkupného práva žalovanými 1/ a 2/ (prejav vôle urobil v písomnej forme voči prevodcom

a aj nadobúdateľom a písomný prejav vôle bol všetkým žalovaným riadne doručený). Žalobca ako oprávnený spoluvlastník z predkupného práva si teda zvolil jednu zo zákonných možností ochrany vyplývajúcu z ustanovenia § 40a OZ v spojení s § 140 OZ. Nemohol sa preto s úspechom domáhať ochrany formou žaloby, ktorou sa pri kúpe nahradí prejav vôle nadobúdateľa (§ 161 ods. 3 O.s.p.), ako to nesprávne uviedol krajský súd.

Okresný súd, riadiac sa týmto nesprávnym názorom krajského súdu, následne postupoval v konaní nezákonne, v rozpore s požiadavkou zabezpečenia spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov, keď najskôr uznesením z 20. októbra 2009 č.k. 6 C 44/2008-125 pripustil „zmenu návrhu“, vo forme rozšírenia pôvodného petitu o ďalší petit, podľa ktorého sa nahradzuje prejav vôle žalovaného 4/ predat' žalobcovi svoj spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti a následne uznesením z 24. marca 2011 č.k. 6 C 44/2008-187 znova rozhodol o zmene žalobného návrhu v znení ukladajúcom vyhlásenie vôle žalovaného 4/ predat' žalobcovi svoj spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti.

V prvom prípade je postup okresného súdu zjavne zmätočný, keď predmetom konania sa stali dva samostatné nároky, ktoré sa z povahy veci navzájom vylučujú a o ktorých preto nebolo možné rozhodnúť v jednom konaní. Okrem toho výsledkom uvedeného rozhodnutia je stav, kedy nie je úplne zrejmé, ktorý z uplatnených nárokov má byť predmetom konania a teda, čo je vlastne predmetom súdneho sporu (na uvedenú zmätočnosť poukazuje v odvolaní proti rozsudku okresného súdu aj žalovaný 4/).

Ani v prípade druhého rozhodnutia, ktorým okresný súd pripustil „zmenu návrhu“, jeho postup a ním vydané rozhodnutie nemožno považovať za zákonné, urobené v súlade s ustanovením § 95 ods. 2 O.s.p. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo totiž bezpochyby preukázané, že žalobca sa voči žalovaným účinne dovolal neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu porušenia jeho predkupného práva, čo napokon okresný súd konštatuje aj v dôvodoch svojho rozsudku. Ide o skutkovú okolnosť, od ktorej žalobca odvodzuje ním uplatnené právo, ktorá ale nemohla byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Nebol preto splnený zákonný predpoklad pre pripustenie zmeny návrhu v zmysle § 95 ods. 2 O.s.p. Chýbal teda akýkoľvek zákonný podklad pre konanie o „zmenenom návrhu“, t.j. o návrhu

na uloženie povinnosti nahradenia prejavu vôle. Konajúce sudy mali preto správne pokračovať v konaní o pôvodnom návrhu, ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy. Ak tak neurobili, ich postup treba považovať za vadný, odporujúci zákonu, ktorého výsledkom bolo vydanie nesprávneho rozhodnutia vo veci a to nielen odvolacím súdom, ale aj súdom prvého stupňa.

Pre úplnosť treba dodať, že okresný súd konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a vo vzťahu k žalovaným 1/ až 3/ zastavil, hoci k tomu neboli splnené zákonné podmienky. V spise sa totiž nenachádza prejav vôle žalobcu, ktorým by žalobca vzal žalobu o neplatnosť právneho úkonu späť. Späťvzatie návrhu v tejto časti, aj vzhľadom na vyššie uvedené, nemožno vyvodit' zo skutočnosti, že žalobca požadoval zmenu žaloby. Zastavenie konania vo vzťahu k žalovaným 1/ až 3/ v zmysle § 94 ods. 3 O.s.p. do úvahy neprichádza, lebo postup podľa tohto zákonného ustanovenia je možný, len ak ide o konanie nesporné, t.j. konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 81 O.s.p.). Navyše, žalobca podaním z 18. marca 2011 (č.l. 185 spisu) oznámil súdu na jeho priamu výzvu, že návrh voči žalovaným 1/ až 3/ neberie späť.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že okresný súd a rovnako aj krajský súd zaťažili konanie tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú je dovolací súd povinný prihliadnuť aj bez návrhu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 243b ods. 2 a ods. 3 O.s.p. rozsudok krajského súdu a rovnakou vadou postihnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil, včítane výroku, ktorým okresný súd konanie o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ako aj v časti voči žalovaným 1/ až 3/ zastavil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Na záver dovolací súd považuje za potrebné ešte poznamenať, že naliehavý právny záujem žalobcu na určenie relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy (§ 80 písm. c/ O.s.p.), predmetom ktorej je nehnuteľnosť, je daný už tým, že rozsudok, ktorým súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu je listinou, na základe ktorej správa katastra vyznačí formou záznamu stav pred týmto právnym úkonom (§ 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z.), a teda že žalobca môže práve takýmto určením dosiahnuť odstránenie neistoty v právnych vzťahoch týkajúcich sa spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, prípadne predísť možným ďalším sporom.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2014

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová